

[Duetoft]

Vi kan ikke løse alting her, og vi har nogle praktiske tiltag, som vi godt vil forbedre tingene med, men det fundamentale er, at vi må føre diskussionen om, hvad der er arbejde, og hvor meget arbejde vi kan have i et samfund bygget som det danske. Hvis vi ikke tør tage den diskussion, så bliver vi ved med at have de her debatter en gang om året hvert eneste år de næste 30 år. Og det ville være synd ikke mindst for de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Når Fremskridtspartiet har været på talerstolen, så er vi CD's yndlingsoffer. Det kan vi meget, meget vel leve med.

Jeg vil godt sige en bemærkning til hr. Duetoft i relation til EF. Det er, ligesom hr. Duetoft tror, at vi er modstandere af EF. Jeg sagde det i formiddags, og jeg vil gerne gentage det, da hr. Duetoft tilsyneladende ikke har forstået det: Vi er tilhængere af EF og det indre marked.

Jeg sagde også i formiddags og vil gerne gentage det for hr. Duetoft, at jeg er lidt ked af, at det indre marked tilsyneladende i øjeblikket har den slagside, at det giver en yderligere arbejdsløshed.

Men med hensyn til at fremsætte udtalelser her fra Folketingets talerstol skal vi nok passe lidt på med, hvad det er, vi går og siger. I 1986, da der var afstemning om det indre marked, som nu er trådt i kraft, fik man tudet ørerne fulde med, at hvis ikke det indre marked gik igennem, så ville der blive en voldsom arbejdsløshed. Aldrig har vi haft så stor en arbejdsløshed som siden den afstemning og så frem til nu.

Og på samme måde vil jeg ikke sige, jeg er glad for, at det indre marked nu har haft den konsekvens, det har. Men jeg vil dog tilføje, at hvis der ikke var kommet den konsekvens af det indre marked, som er blevet beskrevet i radio og tv i den seneste tid, så havde det selvfølgelig også været nej til Unionen, der havde fået skylden for det. Og jeg vil godt gentage det her, så det er helt klart.

Hr. Duetoft vil tilsyneladende kun diskutere EF og ikke arbejdsløshed, så jeg vil sige, at vi i Fremskridtspartiet har stor respekt for den afstemning, der fandt sted den 2. juni. Den har de øvrige partier inklusive SF overhovedet ik-

ke nogen respekt for. Men det, danskerne stemmer om her i april-maj måned, er i realiteten præcis det samme, som de har stemt om en gang før, og så ligger der en lille seddel ved siden af med lidt særftaler, som fungerer nogle år, og så har man jo fået at vide tid efter anden, at så viskes de helt ud.

Jeg synes ikke, vi skal gå længere ind i EF-diskussionen, men det er hr. Duetoft, der provokerer mig til her i debatten om arbejdsløsheden at forfægte mine synspunkter. Vi er ikke imod EF og det indre marked, vi synes, det er helt fint alt sammen. Men vi synes, stregen skulle være trukket til og med det indre marked. Men som den supereuropæer, hr. Duetoft er, kan jeg ikke fortænke ham i, at han har de synspunkter, som han har, og dem respekterer jeg, hvis han så bare også vil respektere mine.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg beder også om, at man respekterer taletiden.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bare rette en misforståelse hos hr. Poul Nødgaard: Fordi man er uenig med hr. Poul Nødgaard, betyder det ikke nødvendigvis, at man ikke har forstået, hvad der foregår. Man kan godt være uenig med hr. Poul Nødgaard og have forstået meget godt, hvad der foregår.

Og så om EF. Nu hørte hr. Poul Nødgaard åbenbart ikke efter. Jeg tror, at jeg brugte ca. 1 minut af min taletid på 10 minutter på EF. Al resten handlede faktisk om alt muligt andet, der var relateret til arbejdsløsheden.

Så må jeg om det indre marked sige, at hr. Poul Nødgaard åbenbart ikke har læst sine rapporter for 1986; for faktisk kom der en rapport – det var en ret berømt rapport, der hed Cecchinirapporten – og den rapport konstaterede, at ved starten af det indre marked ville der være stigende arbejdsløshed, fordi der ville være virksomheder, der ikke kunne klare den nye åbne, frie konkurrence. Og de vil så gå ned, og så vil der ske en omstilling, der gør, at de mere effektive virksomheder samler arbejdskraften op, og på længere sigt giver det så en fordel for arbejdsmarkedet. Men rent faktisk var det konstateret, at det indre marked ville starte med en stigende arbejdsløshed.